

האשה רבה

פרק עשירי

יבמות

צ"א

עין משפט
נר מצוה

ל"א ב מ"י ס"ח
מסכת מעשר ס"ג
ב טמט ע"ס ק"ח
טו"ד ס"י ט"א :
ל"ח נ מ"י פ"י ס"ה
גירוסין ס"ב ע
טו"ט א"ע ס"ט טו
טע"ף כ :

פשיטא - זונה היא : לוי שנסכים - וחיישין שמה כבעלה לעבוד כוכבים : או שנבעלה בעילה זונה - כגון לעבוד כוכבים ועבד וחלל וכל הכך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל ס"ח) דמפסלה בהו צת כהן מתרומה גבי לוי לא פסלי ממעשר : בתרומה דרבנן : דלילו בתרומה דלורייטא

[כבודות מ"ח]

כבודות י"ג

הגהות הב"ח
(6) ג"כ כל עריות
שאלמו אין לזכות
היטט גט : (ב) רש"י
ד"ה כבודות בנין דוכרין
וב"י דוכרין בנין דוכרין
דיהוין ל"כ מ"ג
(2) ת"ס ד"ה ה"ו ו"ו
שמה יאמרו גירסה ז :

הני דמחיים קנים - ואל"ס כיון דל' שמעון מודה דלריכה גט מזה ומזה אלמא חיישין שמה (ג) גירסה זה ונשא זה דבה"ב תלי טעמא כדאמר לעיל (ד' פ"ה) מהאי טעמא גופיה א"כ לא תחייבם שמה יאמרו גירסא זה ונשא זה ונמלא נושא גרוסת אחי ואר"י דמכל מקום כיון דלא קנים לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה אנתקשה ואחר כך צא בעלה דמותרת לו :

על פי בית דין הוא דבעיא גיטא ע"פ עדים לא בעיא גיטא - ואל"ס היכי מדקדק מזה דע"פ עדים מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא לך דאסורה אע"פ דלא בעיא גט מידי דהוה אנטשה ע"פ ב"ד לר' שמעון דאמר אידי ואידי לא בעיא גט ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת בעד אחד דתלא מזה ומזה ואר"י דלין רחיה מדרכי שמעון לרבנן דלרבי שמעון לית ליה קנסא דגט בשום מקום אבל רבנן דקנסו להצריכה גט מזה ומזה בעד אחד אס' דהוה קנסין צ"ב עדים הוה בעיא גיטא ומדלא בעיא גט שמע מינה דלא קנסו בשני עדים ומותרת לחזור : רבינא

יבמות (6) שבתורה אין צריכות הימנו גט חוץ מאשת איש שניסת על פי ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני אילימא רבי שמעון על פי בית דין מני בעיא גט והתניא ר' שמעון אומר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה על פי עדים כשגנת איש באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאורבנן היא לעולם רבי שמעון היא ותרין הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן ככונת איש באשה [ובעיא גט] על פי עדים כשלא בכונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב איש אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה ומיחסרא על בעלה על פי עדים כשגנת איש באשה ולא מיחסרא על בעלה רבינא

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריבא ליה ובת לוי מן המעשר מי מפסלא בזנות והתני *לוייה שגשבתית או שנבעלה בעילת זנות נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת יקנסא : בת כהן מן התרומה : אפי' בתרומה דרבנן : ואין יורשו של זה ויורשו של זה יורשין כתובתה וכו' : *כתובה מאי עבידתה אמר רב פפא כתובת בנין דוכרין פשיטא מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסוה רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל : אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין : אחיו של ראשון חולץ מדאורייתא ולא מייבם מדרבנן : אחיו של שני חולץ מדרבנן ולא מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן : ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו' : אמר רב הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה ביאה דעיקר איסורא לא קנים וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא לא קנים אבל ביאה דאיסורא הוא קנים ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי הני דיתבא תותיה לא קנים וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל ומיפק הוא דלא קנים אבל הני דיתבא תותיה קנים רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר' אלעזר כתובה דמדרידה לדידה לא קנים וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדידה ור' אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה הוא דמדרידה לדידה לא קנים אבל כתובה דמדרידה לדידה קנים ותרוייהו מודו ליה לר' שמעון ומזה הני דמחיים לא קנסי ביאה דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קנים אבל הני דמחיים קנים : נשאת שלא ברשות וכו' : *אמר רב הונא אמר רב הבי הלכתא אל רב נחמן *גנבא גנובי למה לך אי סבירא לך כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה קשיא א"ר ששת *אמינא כי ניים ושכיב רב אמרה להא שמעתתא *הלכה מכלל דפליגי מאי הוה לה למיעבד מיאנס אנסה ועוד תניא

פשיטא - זונה היא : לוי שנסכים - וחיישין שמה כבעלה לעבוד כוכבים : או שנבעלה בעילה זונה - כגון לעבוד כוכבים ועבד וחלל וכל הכך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל ס"ח) דמפסלה בהו צת כהן מתרומה גבי לוי לא פסלי ממעשר : בתרומה דרבנן : דלילו בתרומה דלורייטא לא איצטריך למיחיי דכיון דקנסוהו ממעשר כ"ש לתרומה : כתובה מאי עבידתה - הא תנן ברישא אין לה כתובה : כתובה בנין דוכרין - דתנן בכתובות (ד' פ"ג) כתובה בנין דוכרין (3) דיהוין ל"כ מ"ג א"טן יתתין כסף כתובתין יתר על חולקתון דעם אחוהון ואם מתה בחייו ונשא שניה וילדה לו ומת הוא בני שניה אפי' הן נקבות טעלין כתובה אמן כבוד גמור שהרי נתאלמנה מאביוהן ובני ראשונה אס' יש זכרים טעלין כתובה אמן ואף על גב דמתה בחייו דרבנן תקון כתובה בנין דוכרין כדי שיקפון אדם ויתן לכתו כבנו והכא לא שקלי יורשין דליה כתובה בנין דוכרין אלא בני הכשרה טעלין כתובה אמן והשאר חולקין בשוה : ולא מייבם מדרבנן - דרבנן קנסוה : אחיו של שני חולץ מדרבנן - דמדאורייתא לא רמיא קמיה ורבנן הוא דלארסוה חליה משום גזירה שמה יאמרו גירסא זה ונשא זה כדלמאן לגבי גט : ביאה דעיקר איסורא לא קנים - דקתני ביאתה קונה לזונה לפטור לזונה : שני דיתבא תותיה - ואיכא למימר אחי לקימה הואיל ונוהג בה מנהג נשים ואפי' הכי לא קנסי כ"ש כתובה דהוה תחלת גירוסין כי שקלה כתובה : דמחיים - בחיי בעלה : נשאת שלא ברשות - רבי שמעון קאמר לה : בקמייתא - ביאתה או חלייתיה כו' בנשאת בעד אחד : מכלל דפליגי - רבנן עליה דר' שמעון כסיפא בנשאת בעדים : כל עריות - שאלמו שהן ערוה אין לזכות גט ממט אס' ניסת לני שהיא ערוה עליו : חוץ מאשת איש - שניסת בעד אחד ע"פ בית דין דלארסוה רבנן גיטא כדלמאן במתני' : לא בעיא גט - דאנסוה היא : טעו כפוראטן - הורוה לינשא בעד אחד : כודון איש באשה - כהבא כודון על אשת איש ונאסרה על בעלה : כשגנת איש באשה - ולא נאסרה : אידי ואידי לא בעיא גט - מדקא מדמי ליה לזדון ולשונג : אלא לאו רבנן סיא - ושמע מינה בעדים מודו : לעולם רבי שמעון סיא - הכך קמייתא דקתני חוץ מאשת איש כו' : ככונת איש באשה - כפטייה שנתחון לקדשה דבעיא גיטא : כשלא ככונת - ככא על הפטייה שלא לשם קדושין : לענין איסורא - ולעולם כדקא ס"ד מעיקרא כודון איש באשה איש ומיהו לענין גט לא קמיירי דאע"ג דמדמי לה לזדון בעיא גיטא : ולא

[כבודות מ"ח]

כבודות י"ג

[לעיל ס"ח]

[כתובות י"ג כ"ב קנ"ג]

[לעיל כ"ד ו"ג]

[בב"ב מ"ו ק"ה ו"ג]